

Misbrug og svindel kan under ingen omstændigheder accepteres, og jeg antager, at kommunerne gør deres yderste for at sikre imod dette. Folkeoplysningsloven forhindrer efter min opfattelse heller ikke, at kommunerne fører et tilstrækkeligt tilsyn, tværtimod, det kræves. At nogle bryder loven, skal jeg være den første til at beklage, men jeg er på den anden side godt tilfreds med, som det også fremgår af temaartiklerne i Berlingske Tidende, at kommunerne påser, at tilskudsbetingelserne opfyldes, og at de griber ind.

Efter min vurdering afspejler artikelserien i Berlingske Tidende på udmærket vis omfanget af problemerne i forbindelse med folkeoplysningsloven. Og det kan se voldsomt ud, når alle problemerne på dette store felt i de senere år beskrives samlet. Men områdets størrelse taget i betragtning understreger efter min opfattelse, hvor forholdsvis få sager der er på landsplan, og at man kan have tillid til, at kommunerne gennemgående gør et godt stykke arbejde med folkeoplysningsloven. At gardere sig helt og aldeles mod misbrug, det er svært. Men det er jo ikke et specielt problem for folkeoplysningen – det gælder for hele samfundet.

Spm. nr. S 2939

Til undervisningsministeren (8/7 96) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Finder ministeren det foreneligt med folkeoplysningslovens intentioner, at man med offentligt tilskudspenge kan opbygge et uigennemskueligt netværk af små dataskoler spredt ud over mange kommuner, sådan som Claus Iskov har gjort det ifølge Berlingske Tidende søndag den 7. juli 1996?«

Svar (17/7 96)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Spørgsmålet giver mig anledning til kort at ridsende gældende regler om en tilskudsberettiget kreds op. Følges disse, finder jeg ikke grundlag for at antage, at der med offentlige tilskud kan opbygges et uigennemskueligt netværk af små skoler.

Efter folkeoplysningsloven er enhver kreds af personer, der tilbyder folkeoplysende virksomhed efter loven, tilskudsberettiget og har ad-

gang til lokaler m.v. i den kommune, hvor kredsen er hjemmehørende.

Ved en kreds forstås en sammenslutning af mindst 5 personer, blandt hvilke én person med bopæl i kommunen er ansvarlig over for kommunalbestyrelsen for anvendelse af modtagne tilskud og anviste lokaler m.v. samt for regnskab og dokumentation for virksomheden.

Den enkelte kreds' idépolitiske grundlag, organisatoriske struktur, frie emnevalg, frie valg af tilrettelæggelsesform og frie dispositionsret skal respekteres.

En kreds har kun krav på tilskud fra én kommune – den kommune, hvor kredsen er hjemmehørende. Har kredsen en særskilt kontoradresse, må det normale være, at adressen ligger inden for kommunens grænse. Kredsen skal have et selvstændigt budget og et selvstændigt regnskab, og efter lovændringen i 1995 er det præciseret, at den skal give deltagerne eller medlemmerne indflydelse på kredsens ledelse. Ydermere er det blevet tydeliggjort, at et eventuelt overskud ved kredsens folkeoplysende virksomhed ikke må tilfalde andre end kredsen selv, og at den ikke må oprettes eller drives i kommercielt øjemed.

Der stilles ingen formkrav til den dokumentation, der af kredsen skal fremlægges for kommunen, men det vil typisk kunne ske i form af en vedtægt.

Det er folkeoplysningsudvalget, der på baggrund af en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger tager stilling til, om kravene til en kreds er opfyldt, herunder om kredsen har en sådan tilknytning til kommunen, at den opfylder kravet om at være hjemmehørende dér og dermed berettiget til at modtage støtte efter loven. Er kommunen i tvivl, vil den kunne forlange de oplysninger meddelt og den dokumentation forelagt, som er nødvendig for at afgøre, om betingelserne er opfyldt.

Spm. nr. S 2940

Til undervisningsministeren (8/7 96) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Finder ministeren det rimeligt, at der er en mere lempelig kontrol med offentlige midler anvendt på folkeoplysningsområdet end på andre områder, hvor det offentlige yder tilskud eller har udgifter?«